

βέβηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἐκτοπισμὸν· καὶ γὰρ ὁ πλοῦς 155.
 ἐπ' αὐτοὺς μακρὸς, καὶ αἱ ὁδοί· δυσεπίμκτοι δ' ὄντες, ἀπο-
 βεβλήκασι τὸ κοινωνικὸν καὶ τὸ φιλόφρωνον. ἤττον δὲ νῦν
 τοῦτο πάσχουσι, διὰ τὴν εἰρήνην, καὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπι- 156.
 δημίαν· ὅσοις δὲ μὴ τοῦτο συμβαίνει, χαλεπώτεροί εἰσι καὶ
 θηριωδέστεροι. Τοιαύτης δ' οὔσης καὶ [τῆς] ἀπὸ τῶν τόπων λυ-
 πρότητος ἐνίοις, καὶ τῶν ὄρων, εἰκὸς ἐπιτείνεσθαι τὴν τοιαύτην
 ἀτοπίαν. Ἀλλὰ νῦν, ὡς εἶπον, πέπανται πολεμοῦντα πάντα·
 τοὺς τε γὰρ συνέχοντας ἔτι νῦν *μάλισα* τὰ λησῆρια Καντά-
 βρους, καὶ τοὺς γειτονεύοντας αὐτοῖς, κατέλυσεν ὁ Σεβαστὸς
 Καῖσαρ· καὶ ἀντὶ τοῦ πορθεῖν τοὺς τῶν Ῥωμαίων συμμάχους,
 στρατεύουσι νῦν ὑπὲρ τῶν Ῥωμαίων, οἱ τε Κωνιακοὶ, καὶ οἱ
 πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ Ἰβηρος οἰκοῦντες, πλὴν Τουῖσοι. Ὁ τ'
 ἐκεῖνον διαδεξάμενος Τιβέριος, τριῶν ταγμάτων στρατιωτικῶν
 ἐπιστήσας τοῖς τόποις, τὸ ἀποδεγθῆν ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ Καί-
 σαρος, οὐ μόνον εἰρηνικοὺς, ἀλλὰ καὶ πολιτικοὺς ἤδη τινὰς
 αὐτῶν ἀπεργασάμενος τυγχάνει.

Κ Ε Φ. Δ.

Λοιπὴ δ' ἐστὶ τῆς Ἰβηρίας ἢ τε ἀπὸ τῶν Στηλῶν μέχρι τῆς
 Πυρήνης καθ' ἡμᾶς παραλία, καὶ ἡ ταύτης ὑπερκειμένη με-
 σογαία πᾶσα, τὸ μὲν πλάτος ἀνώμαλος, τὸ δὲ μήκος μικρῶ
 πλείονων ἢ τετρακισχιλίων σταδίων· τὰ δὲ τῆς παραλίας ἐπὶ
 πλείον δισχιλίους σταδίους εἴρηται. Φασὶ δὲ ἀπὸ μὲν Κάλπης τοῦ
 κατὰ Στήλας ὄρους ἐπὶ Καρχηδόνα νέαν, δισχιλίους καὶ δια-
 κοσίους σταδίους· οἰκείσθαι δὲ τὴν ἠϊόνα ταύτην ὑπὸ Βασητα-
 νῶν, οὓς καὶ Βασούλους καλοῦσιν· ἐκ μέρους δὲ καὶ ὑπὸ
 Ἰρητανῶν. Ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Ἰβηρα ἄλλους τοσοῦτους σχε-
 δόν τε ταύτην δ' ἔχειν Αἰλητανούς. Ἐντὸς δὲ τοῦ Ἰβηρος μέχρι

156. Πυρήνης καὶ τῶν Πομπηίου ἀναθημάτων, χίλιοι καὶ ἑξακόσιοι οἰκεῖν δὲ Αἰλητανῶν τε ὀλίγους, καὶ λοιπῶν τοὺς προσαγορευομένους Ἰνδικήτας, μεμερισμένους τέτραχα.

Κατὰ μέρος δὲ ἀρξαμένοις ἀπὸ Κάλπης, ῥάχης ἐστὶν ὄρεινῆ τῆς Βασιτανίας καὶ τῶν Ωρητανῶν, δασεῖαν ὕλην ἔχουσα καὶ μεγαλόδενδρον, διορίζουσα τὴν παραλίαν ἀπὸ τῆς μεσογαίας. Πολλαχού δὲ κάνταυθὰ ἐστὶ χρυσεῖα, καὶ ἄλλα μέταλλα. Πόλις δὲ ἐστὶ ἐν τῇ παραλίᾳ ταύτῃ πρώτη Μάλακα, ἴσον διέχουσα τῆς Κάλπης, ὅσον καὶ τὰ Γάθειρα· ἐμπορεῖον δ' ἐστὶ τοῖς ἐν τῇ περαιᾷ σύμπασιν καὶ ταριχείας δὲ ἔχει μεγάλας. Ταύτην τινὲς τῇ Μαινάκῃ τὴν αὐτὴν νομίζουσιν, ἣν ὑσάτην τῶν Φωκαϊκῶν πόλεων πρὸς θύσει κειμένην παρειλήφαμεν· οὐκ ἔστι δέ. Ἄλλ' ἐκεῖνη μὲν ἀπωτέρω τῆς Κάλπης ἐστὶ κατεσκευασμένη, τὰ δ' ἔχνη σώζουσα Ἑλληνικῆς πόλεως· ἡ δὲ Μάλακα πλησίον μάλλον, Φοινικῆ τε τῷ σχήματι. Ἐφεξῆς δ' ἐστὶν ἡ τῶν Ἐξιτανῶν πόλις, ἐξ ἧς καὶ τὰ ταρίχη ἐπωνύμως λέγεται.

157. Μετὰ ταύτην Ἄβδηρα, Φοινίκων κτίσμα καὶ αὐτὴ. Ὑπὲρ δὲ τῶν τόπων [τούτων] ἐν τῇ ὄρεινῇ δεῖκνυται Ὀδύσσεια καὶ τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς ἐν αὐτῇ, ὡς Ποσειδώνιος τε εἶρηκε καὶ Ἀρτεμίδωρος, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός, ἀνὴρ ἐν τῇ Τουρδοτανίᾳ παιδεύσας τὰ γραμματικά, καὶ περὶ τῆσιν τινὰ τῶν ἔθνῶν ἐκδοσθῶκώς τῶν ταύτη. Οὗτος δὲ φησὶν ὑπομνήματα τῆς πλάνης τῆς Ὀδυσσεύς ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς, ἀσπίδας προσπεπατταλεῦσθαι καὶ ἀκροσόλια. Ἐν Καλλαϊκοῖς δὲ τῶν μετὰ Τεύκρου στρατευσάντων τινὰς οἰκῆσαι· καὶ ὑπάρξαι πόλεις αὐτόθι τὴν μὲν καλουμένην Ἑλληνες, τὴν δὲ, Ἀμφίλοχοι, ὡς καὶ τοῦ Ἀμφιλόχου τελευτήσαντος δεῦρο, καὶ τῶν συνόντων πλανηθέντων μέχρι τῆς μεσογαίας. Καὶ τῶν μεθ' Ἡρακλέους δὲ τινὰς καὶ τῶν ἀπὸ Μεσσήνης ἱστορησθῆναι φησὶν ἐποικῆσαι τὴν Ἰβηρίαν· τῆς δὲ Κανταβρίας μέρος τι κατασχεῖν.

Λάκωνας, καὶ οὗτος φησὶ, καὶ ἄλλοι. Ἐνταῦθα δὲ, καὶ Ὠψι- 157.
κέλλαν πόλιν, Ὠκέλλα κτίσμα λέγουσι, τοῦ μετὰ Ἀντήνορος
καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ διαβάντος εἰς τὴν Ἰταλίαν. Καὶ ἐν τῇ
Λιβύῃ δὲ πεπιστεύκασί τινες, τοῖς τῶν Γαδειριτῶν ἐμπόροις
προσέχοντες, ὡς καὶ Ἀρτεμίδωρος εἶρηκεν, ὅτι οἱ ὑπὲρ τῆς
Μαυρουσίας οἰκοῦντες πρὸς τοῖς ἐσπερίοις Αἰθίοφι, Λωτοφά-
γοι καλοῦνται, σιτούμενοι λωτῶν, πῶαν τινὰ καὶ ρίζαν· οὐ
δεόμενοι δὲ ποτοῦ, οὐδὲ ἔχοντες, διὰ τὴν ἀνυδρίαν, διατεί-
νοντες μέχρι τῶν ὑπὲρ τῆς Κυρήνης τόπων. Ἄλλοι τε πάλιν
καλοῦνται Λωτοφάγοι, τὴν ἐτέραν οἰκοῦντες τῶν πρὸ τῆς μικρᾶς-
Σύρτεως νήσων, τὴν Μήνιγγα.

Οὐ δὴ θαυμάζοι τις ἂν, οὔτε τοῦ Ποιητοῦ, τὰ περὶ τὴν
Ὀδυσσεῦς πλάην μυθογραφήσαντος τοῦτον τὸν τρόπον, ὡς'
ἔξω Στηλῶν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει τὰ πολλὰ διαθέσθαι τῶν
λεγομένων περὶ αὐτοῦ (τὰ γὰρ ἰσορούμενα ἐγγὺς ἦν καὶ [τοῖς]
τόποις καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν ὑπ' ἐκείνου πεπλασμένων, ὥστε οὐκ
ἀπίθανον ἐποίησε τὸ πλάσμα), οὔτ' εἴ τινες αὐταῖς τε ταύταις ταῖς
ἰστορίαις πιστεύσαντες, καὶ τῇ πολυμαθίᾳ τοῦ Ποιητοῦ, καὶ πρὸς
ἐπιστημονικὰς ὑποθέσεις ἔτρεψαν τὴν Ὀμήρου ποίησιν, καθάπερ
Κράτης τε ὁ Μαλλώτης ἐποίησε, καὶ ἄλλοι τινές. Οἱ δ' οὕτως
ἀγροίκως ἐδέξαντο τὴν ἐπιχείρησιν τὴν τοιαύτην, ὥστε οὐ μόνον
τὸν Ποιητὴν, σκαπανέως ἢ Θερισοῦ δίκην, ἐκ πάσης τῆς τοιαύτης
ἐπιστήμης ἐξέβαλον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀψαμένους τῆς τοιαύτης
πραγματείας μαινομένους ὑπέλαβον· συνηγορίαν δὲ, ἢ ἐπ-
ανόρθωσιν, ἢ τι τοιοῦτον ἕτερον, εἰς τὰ λεχθέντα ὑπ' ἐκείνων,
εἰσενεγκεῖν οὐκ ἐθάρρησεν, οὔτε τῶν γραμματικῶν, οὔτε τῶν
περὶ τὰ μαθήματα δεινῶν οὐδεὶς. Καίτοι ἐμοί γε δοκεῖ δυνα-
τὸν εἶναι καὶ συνηγορῆσαι πολλοῖς τῶν λεχθέντων, καὶ εἰς 158.
ἐπανόρθωσιν ἀγαγεῖν· καὶ μάλιστα εἰς ταῦτα, ὅσα Πυθίας παρ-
εκρούσατο τοὺς πιστεύσαντας αὐτῷ κατὰ ἀγροϊαν τῶν τε ἐσπερίων

158. τόπων, καὶ τῶν προσδόρων, τῶν παρὰ τὸν Ὠκεανόν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰσάσω, λόγον ἔχοντα ἴδιον καὶ μακρόν.

Τῆς δὲ τῶν Ἑλλήνων πλείνης τῆς εἰς τὰ βάρβαρα ἔθνη νομίζοι τις ἂν αἴτιον τὸ διεσπᾶσθαι κατὰ μέρη μικρὰ, καὶ δυναθείας ἐπιπλοκὴν οὐκ ἔχούσας πρὸς ἀλλήλους κατ' αὐθάδειαν ὥστε ἐκ τούτου πρὸς τοὺς ἐπιόντας ἐξωθεῖν ἀσθενεῖς εἶναι. Τοῦτο δὲ τὸ αὐθαδὲς ἐν τοῖς Ἰθῆρσι μάλιστα ἐπέτεινε, προσλαβοῦσι καὶ τὸ πανοῦργον φύσει, καὶ τὸ μὴ ἀπλοῦν ἐπιθετικοὶ γὰρ καὶ ληστρικοὶ τοῖς βίοις ἐγένοντο, τὰ μικρὰ τολμῶντες, μεγάλοις δ' οὐκ ἐπιβαλλόμενοι, διὰ τὸ μεγάλας μὴ κατασκευάζεσθαι δυνάμεις καὶ κοινωνίας. Εἰ γὰρ δὴ συνασπίζειν ἐβούλοντο ἀλλήλοις, οὔτε Καρχηδονίοις ὑπῆρξεν ἂν κατασρέψασθαι ἐπελθοῦσι τὴν πλείσθην αὐτῶν ἐκ περιουσίας, καὶ ἔτι πρότερον Τυρίοις, εἶτα Κελτοῖς, οἱ νῦν Κελτίβηρες καὶ Βήρωνες καλοῦνται οὔτε τῷ ληστῇ Οὐριάδῳ, καὶ Σερτωρίῳ μετὰ ταῦτα, καὶ εἴ τινες ἕτεροι δυναθείας ἐπεθύμησαν μείζονος. Ῥωμαῖοί τε τῷ κατὰ μέρη πρὸς τοὺς Ἰθῆρας πολεμεῖν καθ' ἑκάστην, διὰ ταύτην τὴν δυναθείαν, πολὺν τινα διετελέσαν χρόνον, ἄλλοτ' ἄλλους κατασρεφόμενοι τέως, ἕως ἅπαντας ὑποχειρίους ἔλαβον διακοσίου σχεδόν τι ἔτει, ἢ μακρότερον. Ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὴν περιήγησιν.

Μετὰ τοίνυν τὰ Ἄβδηρά ἐστιν ἡ Καρχηδὼν ἡ νέα, κτίσμα Ἀσδροῦβα, τοῦ διαδεξαμένου Βάρκαν τὸν Ἀννίβα πατέρα, κρατίστη πολὺ τῶν ταύτη πόλεων καὶ γὰρ ἐρυμνοτάτη, καὶ τεῖχει κατεσκευασμένῳ καλῶς, καὶ λιμέσι καὶ λίμνῃ κεκόσμηται, καὶ τοῖς τῶν ἀργυρίων μετάλλοις, περὶ ὧν εἰρήκαμεν. Κάνταῦθα δὲ καὶ ἐν τοῖς πλησίον τόποις πολλὴ ἡ ταριχεία· καὶ ἔστι τοῦτο μέγιστον ἐμπορεῖον τῶν μὲν ἐκ θαλάττης τοῖς ἐν τῇ μεσογαίᾳ τῶν δ' ἐκεῖθεν τοῖς ἔξω πάσιν. Ἡ δ' ἐνθενδε μέχρι τοῦ Ἰθῆρος παραλία, κατὰ μέσον πως τὸ διάστημα ἔχει τὸν Σούκρωνα.

ποταμὸν, καὶ τὴν ἐκβολὴν αὐτοῦ, καὶ πόλιν ὁμώνυμον· ρεῖ δὲ 158.
 ἐκ τοῦ συνεχοῦς ὄρους τῇ ὑπερκειμένη ῥάχει τῆς τε Μαλάκας
 καὶ τῶν περὶ Καρχηδόνα ὑπερκειμένων τόπων, περατὸς πεζῆ,
 παράλληλος δὲ πῶς τῷ Ἰβηρὶ· μικρὸν δὲ διέχει τῆς Καρχηδόνας 159.
 καὶ τοῦ Ἰβηρος. Μεταξὺ μὲν οὖν τοῦ Σούκρωνος καὶ τῆς Καρ-
 χηδόνας τρία πόλινια Μασσαλιωτῶν εἰσὶν οὐ πολὺ ἄπωθεν τοῦ
 ποταμοῦ· τούτων δ' ἐστὶ γνωριμώτατον τὸ Ἡμεροσκοπεῖον, ἔχον
 ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν σφόδρα τιμώμενον,
 ᾧ ἐχρήσατο ὀρμητηρίῳ κατὰ θάλατταν Σερτώριος· ἐρυμνὸν
 γὰρ ἐστὶ καὶ ληστρικόν, κάτοπτόν τε ἐκ πολλοῦ τοῖς προσ-
 πλέουσι· καλεῖται δὲ Διάνιον, οἶον Ἀρτεμίσιον, ἔχον σιδηρεῖα
 εὐφυῆ πλησίον· καὶ νησιδία, Πλανησίαν καὶ Πλουμβαρίαν, καὶ
 λιμνοθάλατταν ὑπερκειμένην, ἔχουσαν κύκλον σταδίων τετρα-
 κοσίων. Εἰδ' ἢ τοῦ Ἡρακλέους νῆσος, ἤδη πρὸς Καρχηδόνη,
 ἣν καλοῦσι Σκομβραρίαν ἀπὸ τῶν ἀλισκομένων σκόμβρων, ἐξ
 ὧν τὸ ἄριστον σκευάζεται γάρον· εἴκοσι δὲ διέχει σταδίους καὶ
 τέτταρας τῆς Καρχηδόνας. Πάλιν δ' ἐπὶ θάτερα τοῦ Σούκρωνος
 ἰόντι ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἰβηρος, Σαγοῦντον, κτίσμα Ζακυν-
 θίων· ἦν Ἀννίβας κατασκάψας παρὰ τὰ συγκείμενα πρὸς Ῥω-
 μαίους, τὸν δεύτερον αὐτοῖς ἐξῆψε πόλεμον πρὸς Καρχηδονίους.
 Πλησίον δὲ πόλεις εἰσὶ, Χερρόνησός τε, καὶ Ὀλέασρον, καὶ
 Καρταλίας· ἐπ' αὐτῇ δὲ τῇ διαβάσει τοῦ Ἰβηρος, Δερτώσσα
 κατοικία. Ρεῖ δὲ ὁ Ἰβηρ, ἀπὸ Καντάβρων ἔχων τὰς ἀρχαῖς, ἐπὶ
 μεσημβρίαν διὰ πολλοῦ πεδίου, παράλληλος τοῖς Πυρηναίοις
 ὄρεσι.

Μεταξὺ δὲ τῶν τοῦ Ἰβηρος ἐκτροπῶν καὶ τῶν ἄκρων τῆς
 Πυρήνης, ἐφ' ὧν ἰδρυταὶ τὰ ἀναθήματα τοῦ Πομπηίου, πρώτη
 Ταράκων ἐστὶ πόλις, ἀλίμενος μὲν, ἐν κόλπῳ δὲ ἰδρυμένη,
 καὶ κατεσκευασμένη τοῖς ἄλλοις ἰκανῶς, καὶ οὐχ ἥττον εὐαν-
 δροῦσα νυνὶ τῆς Καρχηδόνας. Πρὸς γὰρ τὰς τῶν ἡγεμόνων

159. ἐπιδημίας εὐφυῶς ἔχει, καὶ ἔστιν ὡσπερ μητρόπολις οὐ τῆς ἐντὸς Ἰβηρος μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς τῆς πολλῆς· αἱ τε Γυμνησίαι * νῆσοι* προκείμεναι πλησίον, καὶ ἡ Ἔβυσος, ἀξιολογοὶ νῆσοι, τὴν θέσειν εὐκαιρὸν τῆς πόλεως ὑπαγορεύουσιν. Ἐρατοσθένης δὲ καὶ ναύσαθμον ἔχειν φησὶν αὐτὴν· οὐδὲ ἀγκυροβολίοις σφόδρα εὐτυχοῦσαν, ὡς ἀντιλέγων εἶρηκεν Ἀρτεμίδωρος.

Καὶ ἡ σύμπασα δ' ἀπὸ Στηλῶν σπανίζεται λιμέσι μέχρι δεῦρο· ἐντεῦθεν δ' ἤδη τὰ ἐξῆς εὐλίμενα· καὶ χώρα ἀγαθὴ, τῶν τε Λεητανῶν, καὶ Λαρτολαητῶν, καὶ ἄλλων τοιούτων μέχρι Ἐμπορείου. Αὐτὸ δ' ἐστὶ Μασσαλιωτῶν κτίσμα, ὅσον τετρακοσίους διέχον τῆς Πυρήνης σταδίους, καὶ τῶν μεθωρίων τῆς Ἰβηρίας πρὸς τὴν Κελτικὴν· καὶ αὕτη δ' ἐστὶ πᾶσα ἀγαθὴ καὶ εὐλίμενος. Ἐνταῦθα δὲ ἐστὶ καὶ ἡ Ρόδος, πολίχνιον Ἐμποριτῶν· τινὲς δὲ κτίσμα Ροδίων φασί. Κἀνταῦθα δὲ καὶ ἐν τῷ Ἐμπορείῳ τὴν Ἀρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν τιμῶσιν· ἐρουῦμεν δὲ τὴν αἰτίαν ἐν τοῖς περὶ Μασσαλίας. ὄκουν [οὔν] οἱ Ἐμπορίται πρότερον νησίον τι προκείμενον, ὃ νῦν καλεῖται Παλαιάπολις· νῦν δ' οἰκοῦσιν ἐν τῇ ἠπειρῳ. Δίπολις δ' ἐστὶ, τείχει διωρισμένη, πρότερον τῶν Ἰνδοκητῶν τινὰς προσοίκους ἔχουσα, οἱ, καίπερ ἴδια πολιτευόμενοι, κοινὸν ὁμῶς περίβολον ἔχειν ἐβούλοντο πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀσφαλείας χάριν, διπλοῦν δὲ τοῦτον, τείχει μέσῳ διωρισμένον· τῷ χρόνῳ δ' εἰς ταυτὸ πολίτευμα συνηλθον μικτὸν τι ἔκ τε βαρβάρων καὶ Ἑλληνικῶν νομίμων, ὅπερ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν συνέβη.

Ῥεῖ δὲ καὶ ποταμὸς πλησίον, ἐκ τῆς Πυρήνης ἔχων τὰς ἀρχάς· ἢ δ' ἐκβολὴ λιμὴν ἐστὶ τοῖς Ἐμπορίταις. Λιουργοὶ δὲ ἰκανῶς οἱ Ἐμπορίται· χώραν δὲ τὴν μεσογαίαν ἔχουσι, τὴν μὲν ἀγαθὴν, τὴν δὲ σπαρτοφόρον, τῆς ἀχρηστοτέρας καὶ ἐλείας σχοίνου· καλοῦσι δὲ Ἰουγκάριον πεδῖον· τινὰ δὲ καὶ τῶν τῆς Πυρήνης ἄκρων νέμονται, μέχρι τῶν ἀναθημάτων τοῦ Πομπηίου,

πηίου, δι' ὧν βαδίζουσιν εἰς τὴν ἔξω καλουμένην Ἰβηρίαν ἐκ 160
 τῆς Ἰταλίας, καὶ μάλισα τὴν Βαιτικὴν. Αὕτη δ' ἡ ὁδὸς, ποτὲ
 μὲν πλησιάζει τῇ Θαλάττῃ, ποτὲ δ' ἀφέστηκε, καὶ μάλισα ἐν
 τοῖς πρὸς ἐσπέραν μέρεσι. Φέρεται δ' ἐπὶ Ταράκωνα, ἀπὸ τε
 τῶν ἀναθημάτων τοῦ Πομπηίου, διὰ τοῦ Ἰουγκαρίου πεδίου,
 καὶ Βεττέρων, καὶ τοῦ Μαραθῶνος καλουμένου πεδίου τῇ Λα-
 τίνῃ γλώττῃ, φύοντος πολὺ τὸ μάραθρον· ἐκ δὲ Ταράκωνος
 ἐπὶ τὸν πόρον τοῦ Ἰβηρος, κατὰ Δερτώσσαν πόλιν· ἐντεῦθεν
 διὰ Σαγούντου καὶ Σετάβιος πόλεως ἐνεχθεῖσα, κατὰ μικρὸν
 ἀφίσταται τῆς Θαλάττης, καὶ συνάπτει τῷ Σπαρταρέῳ, ὡς ἂν
 Σχοινοῦντι, καλουμένῳ πεδίῳ. Τοῦτο δ' ἐστὶ μέγα καὶ ἀνυδρον,
 τὴν σχοινοπλοκικὴν φύον σπάρτον, ἐξαγωγὴν ἔχουσαν εἰς πάντα
 τόπον, καὶ μάλισα εἰς τὴν Ἰταλίαν. Πρότερον μὲν οὖν διὰ μέ-
 σου τοῦ πεδίου καὶ Ἐγελάϊσας συνέβαιεν εἶναι τὴν ὁδὸν, χα-
 λεπὴν καὶ πολλήν· νυνὶ δὲ ἐπὶ τὰ πρὸς Θαλάττη μέρη πε-
 ποιήκασιν αὐτήν, ἐπιψαύουσαν μόνον τοῦ Σχοινοῦντος, εἰς
 ταυτὸ δὲ τείνουσαν τῇ πρότερά, τὰ περὶ Κασαλῶνα καὶ Ὀβούλ-
 κωνα· δι' ὧν εἰς τε Κορδύβην καὶ εἰς Γάδειρα ἡ ὁδὸς, τὰ
 μέγιστα τῶν ἐμπορειῶν. Διέχει δὲ τῆς Κορδύβης ἢ Ὀβούλκων
 περὶ τριακοσίους σταδίους. Φασὶ δ' οἱ συγγραφεῖς, ἔλθειν Καί-
 σαρα ἐκ Ῥώμης ἑπτὰ καὶ εἴκοσιν ἡμέραις εἰς τὴν Ὀβούλκωνα,
 καὶ τὸ στρατόπεδον τὸ ἐνταῦθα, ἥνικα ἔμελλε συνάπτειν *εἰς* τὸν
 περὶ τὴν Μούνδαν πόλεμον.

Ἡ μὲν δὴ παραλία πάσα ἢ ἀπὸ Στηλῶν μέχρι τῆς μεθορίας 161.
 τῆς Ἰβήρων καὶ Κελτῶν, τοιαύτη. Ἡ δ' ὑπερκειμένη μεσογαία,
 λέγω δὲ τὴν ἐντὸς τῶν τε Πυρρηναίων ὄρων καὶ τῆς προσαρ-
 κτίου πλευρᾶς μέχρις Ἀσύρων, δυοῖν μάλισα ὄρεσι διορίζεται.
 Τούτων δὲ τὸ μὲν παράλληλόν ἐστι τῇ Πυρρήνῃ, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ
 τῶν Καντάβρων ἔχον, τελευτῶν δ' ἐπὶ τὴν καθ' ἡμᾶς Θαλάτ-
 ταν· καλοῦσι δὲ τοῦτο Ἰδούβεδαν· ἕτερον δ' ἀπὸ τοῦ μέσου,

161. διήκον ἐπὶ τὴν δύσιν, ἐκκλίνον δὲ πρὸς νότον, καὶ τὴν ἀπὸ Στηλῶν παραλίαν· ὁ καταρχαῖς μὲν γεώλοφόν ἐστι καὶ ψιλόν, διέξεισι δὲ τὸ καλούμενον Σπαρτάριον πεδίον· εἶτα συνάπτει τῷ ὄρυμῳ τῷ ὑπερκειμένῳ τῆς τε Καρχηδονίας καὶ τῶν περι τὴν Μάλακσαν τόπων· καλεῖται δὲ Ὀρόσπεδα. Μεταξὺ μὲν δὴ τῆς Πυρήνης καὶ τῆς Ἰδουβέδας ὁ Ἴθην ρεῖ ποταμὸς, παράλληλος τοῖς ὄρεσιν ἀμφοτέροις, πληρούμενος ἐκ τῶν ἐντεῦθεν καταφερομένων ποταμῶν, καὶ τῶν ἄλλων ὑδάτων. Ἐπὶ δὲ τῷ Ἴθηνι πόλις ἐστὶ Καισαραυγούσα καλουμένη· καὶ Κέλσα κατοικία τις, ἔχουσα γεφύρας λιθίνης διάβασιν. Συνοικεῖται δὲ ὑπὸ πλειόνων ἔθνων ἢ χώρα· γνωριμωτάτου δὲ τοῦ τῶν Ἰακκητανῶν λεγομένου. Τοῦτο δ' ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς παρορίας τῆς κατὰ τὴν Πυρήνην εἰς τὰ πεδία πλατύνεται, καὶ συνάπτει τοῖς περι Ἰλέρδαν καὶ Ἰλεόσκαν χωρίοις τοῖς τῶν Ἰλεργετῶν, οὐ πολὺ ἄπωθεν τοῦ Ἴθηνος. Ἐν δὲ ταῖς πόλεσι ταύταις ἐπολέμει τὸ τελευταῖον Σερτώριος, καὶ ἐν Καλαγούρει Οὐασκῶνων πόλει, καὶ τῆς παραλίας ἐν Ταράκωνι, καὶ ἐν τῷ Ἡμεροσκοπείῳ, μετὰ τὴν ἐκ Κελτιβήρων ἐκπτώσιν· ἐτελεύτα δ' ἐν Ὄσκα. Καὶ περὶ Ἰλέρδαν ὑςερὸν Ἀφράνιος καὶ Πετρῆιος, οἱ τοῦ Πομπηίου στρατηγοί, κατεπολεμήθησαν ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ. Διέχει δὲ ἡ Ἰλέρδα τοῦ μὲν Ἴθηνος, ὡς ἐπὶ δύσιν ἰόντι, σαδίους ἑκατὸν ἐξήκοντα· Ταράκωνος δὲ πρὸς νότον περὶ τετρακοσίους ἐξήκοντα, πρὸς ἄρκτον δὲ Ὄσκα πεντακοσίους τεσσαράκοντα. Διὰ τούτων δὲ τῶν ὄρων ἢ ἐκ Ταράκωνος ἐπὶ τοὺς ἐσχάτους ἐπὶ τῷ Ὠκεανῷ Οὐασκῶνας τοὺς κατὰ Πομπέλωνα, καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ τῷ Ὠκεανῷ Οἰασῶνα πόλιν, ὁδὸς ἐστὶ σαδίων δισχιλίῳν τετρακοσίων, πρὸς αὐτὰ τὰ τῆς Ἀκυϊτανίας ὄρια καὶ τῆς Ἰβηρίας. Ἰακκητανοὶ δ' εἰσὶν ἐν οἷς τότε μὲν Σερτώριος ἐπολέμει πρὸς Πομπηῖον, ὑςερὸν δ' ὁ τοῦ Πομπηίου υἱὸς Σέξτος, πρὸς τοὺς Καίσαρος στρατηγούς.

Ἰπέρκειται δὲ τῆς Ἰακκητανίας πρὸς ἄρκτον τὸ τῶν Οὐασκίωνων ἔθνος, ἐν ᾧ πόλις Πομπέλων, ὡς ἂν Πομπηϊόπολις. 161.

Αὐτῆς δὲ τῆς Πυρήνης τὸ μὲν Ἰβηρικὸν πλευρὸν εὐδενδρόν ἐστι παντοδαπῆς ὕλης καὶ τῆς ἀειθαλοῦς· τὸ δὲ Κελτικὸν ψιλόν· τὰ δὲ μέσα περιέχει καλῶς οἰκείσθαι δυναμένους αὐλῶνας. Ἐχουσι δ' αὐτοὺς Κερρήτανοὶ τὸ πλεόν, τοῦ Ἰβηρικοῦ φύλου· παρ' οἷς πέρναι διάφοροι συντίθενται ταῖς Κανταβρικαῖς ἐνάμιλλοι, πρόσοδον οὐ μικρὰν τοῖς ἀνθρώποις παρέχουσαι. 162.

Ἰπερβαλόντι δὲ τὴν Ἰδούβεδαν, ἡ Κελτιβηρία παραχρῆμα πολλὴ καὶ ἀνώμαλος· τὸ μὲν πλεόν αὐτῆς ἐστι τραχὺ, καὶ ποταμόκλυσον· διὰ γὰρ τούτων ὁ τε Ἄνας φέρεται, καὶ ὁ Τάγος, καὶ οἱ ἐφεξῆς ποταμοὶ οἱ πλείους, οἱ ἐπὶ τὴν ἐσπερίαν θάλατταν καταφερόμενοι, τὴν ἀρχὴν ἔχοντες ἐκ τῆς Κελτιβηρίας· ὧν ὁ Δούριος φέρεται παρὰ τὴν Νομαντίαν καὶ τὴν Σερογουντίαν. ὁ δὲ Βαῦτις ἐκ τῆς Ὀροσπέδας τὰς ἀρχὰς ἔχων, διὰ τῆς Ὠρητανίας εἰς τὴν Βαιτικὴν ῥεῖ. Οἰκοῦσι δ' ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἄρκτον μερῶν τοῖς Κελτιβηρσι Βήρωνες, Καντάβροις ὁμοροὶ τοῖς Κονίσκοις, καὶ αὐτοὶ τοῦ Κελτικοῦ γόλου γεγονότες· ὧν ἐστὶ πόλις Οὐαρία κατὰ τὴν τοῦ Ἰβηρος διάβασιν κειμένη· συνεχεῖς δ' εἰσὶ καὶ Βαρδυίταις, οὓς οἱ νῦν Βαρδυάλους καλοῦσιν· ἐκ δὲ τοῦ ἐσπερίου τῶν τε Ἀσύρων τινὲς καὶ τῶν Καλλαϊκῶν καὶ Οὐασκαίων· ἔτι δὲ Οὐεττόνων καὶ Καρπητανῶν· ἐκ δὲ τῶν νοτίων, Ὠρητανοὶ τε, καὶ ὅσοι ἄλλοι τὴν Ὀρόσπεδαν οἰκοῦσι Βασητανῶν τε καὶ Διττανῶν· πρὸς ἔω δὲ Ἰδούβεδα.

Αὐτῶν δὲ τῶν Κελτιβηρῶν εἰς τέσσαρα μέρη διηρημένων, οἱ κράτιςοι μάλιστα πρὸς ἔω εἰσὶ, καὶ πρὸς νότον, οἱ Ἀρεουάκοι, συνάπτοντες Καρπητανοῖς, καὶ ταῖς τοῦ Τάγου πηγαῖς· πόλις δ' αὐτῶν ὀνομαστοτάτη Νομαντία. Ἐδειξαν δὲ τὴν ἀρετὴν τῷ Κελτιβηρικῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Ῥωμαίους, εἰκοσαετῆ γενομένῳ· πολλὰ γὰρ στρατεύματα σὺν ἡγεμόσιν ἐφθάρη· τὸ δὲ τελευταῖον οἱ Νομαντινοὶ

162. πολιορκούμενοι διεκαρτέρησαν, πλὴν ὀλίγων τῶν ἐνδόντων τῷ τεῖχος. Καὶ οἱ Λούσωνες δὲ ἐῷσι εἰσί, συνάπτοντες καὶ αὐτοὶ ταῖς τοῦ Τάγου πηγαῖς. Τῶν δ' Ἀρεουάκων ἐστὶ καὶ Σέγιδα πόλις, καὶ Παλλαντία. Διέχει δὲ Νομαντία τῆς Καισαραυγούσας, ἣν ἔφαμεν περὶ τῷ Ἴβηρι ἰδρύσθαι, σταδίους περὶ ὀκτακοσίους. Καὶ Σεγόβριγα δ' ἐστὶ τῶν Κελτιβήρων πόλις, καὶ Βιλβίλις, περὶ ἧς Μέτελλος καὶ Σερτώριος ἐπολέμησαν. Πολύβιος δὲ τὰ τῶν Οὐακαίων καὶ τῶν Κελτιβήρων ἔθνη καὶ χωρία διεξιὼν, συλλέγει ταῖς ἄλλαις πόλεσι καὶ Σεγεσάμαν καὶ Ἰντερκατίαν. Φησὶ δὲ Ποσειδώνιος, Μάρκον Μάρκελλον πράξασθαι φόρον ἐκ τῆς Κελτιβηρίας τάλαντα ἑξακόσια· ἐξ οὗ τεκμαίρεσθαι πάρεσιν, ὅτι καὶ πολλοὶ ἦσαν οἱ Κελτιβηρες, καὶ χρημάτων εὐποροῦντες, καίπερ οἰκοῦντες χώραν παράλυπρον.
163. Πολυβίου δ' εἰπόντος τριακοσίας αὐτῶν καταλύσαι πόλεις Τιβέριον Γράγχον, κωμῶδῶν φησὶ τοῦτο τῷ Γράγχῳ χαρίσασθαι τὸν ἄνδρα, τοὺς πύργους καλοῦντα πόλεις, ὡσπερ ἐν ταῖς θριαμβικαῖς πομπαῖς. Καὶ ἴσως οὐκ ἄπιστον τοῦτο λέγει· καὶ γὰρ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ συγγραφεῖς ῥαδίως ἐπὶ τοῦτο φέρονται τὸ ψεῦσμα, καλλωπίζοντες τὰς πράξεις· ἐπεὶ καὶ οἱ φάσκοντες πλείους ἢ χιλίας τὰς τῶν Ἰβήρων ὑπάρξαι πόλεις, ἐπὶ τοῦτο φέρεσθαι μοι δοκοῦσι, τὰς μεγάλας κώμας πόλεις ὀνομάζοντες. Οὔτε γὰρ ἡ τῆς χώρας φύσις πόλεων ἐπιδεικτικὴ πολλῶν ἐστὶ διὰ τὴν λυπρότητα, ἢ διὰ τὸν ἐκτοπισμὸν, καὶ τὸ ἀνήμερον· οὐδ' οἱ βίοι καὶ αἱ πράξεις αὐτῶν (ἔξω τῶν κατὰ τὴν παραλίαν τὴν καθ' ἡμᾶς) ὑπαγορεύουσι τοιοῦτον οὐδέν· ἄγριοι γὰρ οἱ κατὰ κώμας οἰκοῦντες. Τοιοῦτοι δ' οἱ πολλοὶ τῶν Ἰβήρων· αἱ δὲ πόλεις ἡμεροῦσιν· οὐδ' αὐταὶ ῥαδίως, ὅταν πλεονάζῃ τὸ τὰς ὕλας ἐπὶ κακῶ τῶν πλησίον οἰκοῦν.

Μετὰ δὲ τοὺς Κελτιβηρας πρὸς νότον εἰσὶν οἱ τὸ ὄρος οἰκοῦντες, τὴν Ὄροσπέδαν, καὶ τὴν περὶ τὸν Σούκρωνα χώραν, Σιδητανοὶ

μέχρι Καρχηδόνας, καὶ Βασητανοί, καὶ Ωρητανοί, σχεδὸν *δὲ* τι 163.
καὶ μέχρι Μαλάκας.

Πελτασαὶ δ' ἅπαντες, ὡς εἰπεῖν, ὑπῆρξαν οἱ Ἰβηρες, καὶ
κούφοι κατὰ τὸν ὅπλισμόν διὰ τὰς ληστείας, οἷους ἔφαμεν τοὺς
Λυσιτανούς· ἀκοντίω καὶ σφενδόνῃ καὶ μαχαίρᾳ χρώμενοι. Ταῖς
δὲ πεζαῖς δυνάμεσι παρεμέμικτο καὶ ἵππεία, δεδιδαχμένων
ἵππων ὀρεῖσθαι καὶ κατοκλαίεσθαι ῥαδίως ἀπὸ προσάγμα-
τος, ὅτε τούτου θεοί. Φέρει δὲ ἡ Ἰβηρία δορκαῖδας πολλὰς, καὶ
ἵππους ἀγρίους. Ἔστι δ' ὅπου καὶ αἱ λίμναι πληθύνουσιν [ὄρνισιν]·
ὄρνεις δὲ, κύκνοι καὶ τὰ παραπλήσια· πολλὰ δὲ καὶ ὠτίδες. Κά-
σσορας φέρουσι μὲν οἱ ποταμοί· τὸ δὲ κασόριον οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν
δύναμιν τῷ Ποντικῷ· ἴδιον γὰρ τῷ Ποντικῷ πάρεστι τὸ φαρμα-
κῶδες, καθάπερ ἄλλοις πολλοῖς. Ἐπεὶ φησὶν ὁ Ποσειδώνιος,
καὶ ὁ Κύπριος χαλκὸς μόνος φέρει τὴν καθμείαν λίθον, καὶ τὸ
χαλκανθές, καὶ τὸ σπόδιον. Ἰδιον δ' εἶρηκεν ἐν Ἰβηρίᾳ ὁ Πο-
σειδώνιος, καὶ τὸ τὰς κορώνας μὴ μελαίνας εἶναι· καὶ τὸ τοὺς
ἵππους τῶν Κελτιβήρων ὑποψάρους ὄντας, ἐπειδὴν εἰς τὴν
ἔξω μεταχθῶσιν Ἰβηρίαν μεταβάλλειν τὴν χροάν. Ἐοικέναι δὲ
τοῖς Παρθικοῖς· καὶ γὰρ ταχεῖς εἶναι καὶ εὐδρόμους μᾶλλον
τῶν ἄλλων.

Καὶ τῶν ῥιζῶν τῶν εἰς βαφὴν χρησίμων πλῆθος. Ἐλαίας
δὲ πέρι καὶ ἀμπέλου καὶ συκῆς, καὶ τῶν παραπλησίων φυτῶν,
ἢ καθ' ἡμᾶς Ἰβηρικὴ παραλία πάντων εὐπορεῖ· συχνὴ δὲ καὶ 164.
τῶν ἐκτός. Ἡ μέντοι παρωκεανίτις ἢ πρόσβορος ἀμοιρεῖ διὰ τὰ
ψύχη· ἢ δ' ἄλλη τὸ πλεον διὰ τὴν ὀλιγωρίαν τῶν ἀνθρώπων,
καὶ τὸ μὴ πρὸς διαγωγὴν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς ἀνάγκην καὶ ὀρμὴν
θηριώδη μετὰ ἔθους φαύλου ζῆν· εἰ μὴ τις οἶεται πρὸς διαγω-
γὴν ζῆν, τοὺς οὖρῳ λουομένους ἐν δεξαμεναῖς παλαιουμένῳ,
καὶ τοὺς ὀδόντας σμηχομένους, καὶ αὐτοὺς καὶ τὰς γυναῖκας
κῦτων, καθάπερ τοὺς Καντάβρους φασί, καὶ τοὺς ὀμόρους

164. αὐτοῖς. Καὶ τοῦτο δὲ, καὶ τὸ χαμευνεῖν, κοινόν ἐστι τοῖς Ἰβηραὶ πρὸς τοὺς Κελτούς. Ἔνιοι δὲ τοὺς Καλλαϊκοὺς ἀθέους φασὶ τοὺς δὲ Κελτίβηρας, καὶ τοὺς προσδόρρους τῶν ὁμόρων αὐτοῖς, ἀνωμόμω τῷ θεῷ [Θύειν] ταῖς πανσελήνοισι νύκτωρ πρὸ τῶν πυλῶν, πανοικίους τε χορεύειν καὶ παννυχίζειν. Τοὺς δὲ Οὐέττωνας, ὅτε πρῶτον εἰς τὸ τῶν Ῥωμαίων παρήλαον στρατόπεδον, ἰδόντας τῶν ταξιαρχῶν τινὰς ἀνακαμπτοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς, περιπάτου χάριν, μανίαν ὑπολαβόντας, ἠγεῖσθαι τὴν ὁδὸν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς σκηνάς, ὡς θεὸν ἢ μένειν καθ' ἡσυχίαν ἰδρυθέντας, ἢ μάχεσθαι.

Τῆς δὲ βαρβαρικῆς ἰδέας καὶ τὸν τῶν γυναικῶν ἐνίων κόσμον θεῖη τις ἂν, ὃν εἶρηκεν Ἀρτεμίδωρος. Ὅπου μὲν γὰρ περιτραχήλια σιδηρᾶ φορεῖν αὐτὰς φησιν, ἔχοντα κόρακας καμπτομένους ὑπὲρ κορυφῆς, καὶ προπίπτοντας πρὸ τοῦ μετώπου πολὺ, κατὰ τούτων δὲ τῶν κοράκων, ὅτε βούλονται, κατασπᾶν τὸ κάλυμμα, ὥστε ἐμπετασθῆν, σκιάδιον τῷ προσώπῳ παρέχειν, καὶ νομίζειν κόσμον. Ὅπου δὲ τυμπάνιον περικίεσθαι, πρὸς μὲν τῷ ἐνίῳ περιφερές, καὶ σφίγγον τὴν κεφαλὴν μέχρι τῶν παρωτίδων, εἰς ὕψος δὲ καὶ πλάτος ἐξυπτιασμένον κατ' ὀλίγον· ἄλλας δὲ τὰ προκόμια ψιλοῦν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς ἀποσίλβειν τοῦ μετώπου μᾶλλον· τὰς δ' ὅσον ποδιαῖον τὸ ὕψος ἐπιθεμένας συλίσκον, περιπλέκειν αὐτῷ τὴν χαίτην, εἶτα καλύπτρα μελαίνῃ περισέλλειν. Πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ τοιαῦτα πολλὰ καὶ εὔρηται καὶ μεμύθευται περὶ πάντων κοινῇ τῶν Ἰβηρικῶν ἔθνων, διαφερόντως δὲ τῶν προσδόρρων, οὐ μόνον τὰ πρὸς ἀνδρείαν, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς ὠμότητα καὶ ἀπόνοιαν θηρικώδη. Καὶ γὰρ τέκνα μητέρας ἔκτειναν, πρὶν ἀλῶναι, κατὰ τὸν πόλεμον τὸν ἐν Καντάβροις· καὶ παιδίον δὲ, δεδεμένον αἰχμαλώτων τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν, ἔκτεινε πάντας, κελεύσαντος τοῦ πατρὸς, σιδήρου κυριεῦσαν· γυνὴ δὲ τοὺς

συναίοντας. Κληθεῖς δὲ τις εἰς μεθύσκομένους, ἔβαλεν αὐτὸν 165. εἰς πυράν. Κοινὰ δὲ καὶ ταῦτα πρὸς τὰ Κελτικά ἔθνη, καὶ τὰ Θράκια καὶ Σκυθικά· κοινὰ δὲ καὶ τὰ πρὸς ἀνδρείαν, τὴν τε τῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν τῶν γυναικῶν. Γεωργοῦσι γὰρ αὗται, τεκοῦσαι τε διακίονοῦσι τοῖς ἀνδράσιν, ἐκείνους ἀνθ' ἑαυτῶν κατακλίναςαι· ἔν τε τοῖς ἔργοις πολλάκις αὐταὶ καὶ λούουσι καὶ σπαργανοῦσιν, ἀποκλίναςαι πρὸς τι ρεῖθρον. Ἐν δὲ τῇ Λιγυρικῇ φησιν ὁ Ποσειδώνιος διηγήσασθαι τὸν ξένον ἑαυτῷ Χαρμόλεων, Μασσαλιώτην ἄνδρα, ὅτι μισθώσαιτο ἄνδρας ὁμοῦ καὶ γυναῖκας ἐπὶ σκαφητόν· ὠδύνασα δὲ μία τῶν γυναικῶν ἀπέλθοι ἀπὸ τοῦ ἔργου πλησίον· τεκοῦσα δ' ἐπανέλθοι ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτίκα, ὅπως μὴ ἀπολέσειε τὸν μισθόν. Αὐτὸς δ' ἐπιπόνως ἰδὼν ἐργαζομένην, οὐκ εἰδὼς τὴν αἰτίαν πρότερον, ὄψε μάθοι, καὶ ἀφείη, δοῦς τὸν μισθόν· ἢ δ' ἐκκομίσασα τὸ νήπιον πρὸς τι κρηνίον, λούσασα καὶ σπαργανώσασα οἷς εἶχε διασώσειεν οἴκαδε.

Οὐκ ἴδιον δὲ τῶν Ἰβήρων οὐδὲ τοῦτο, σύνδυο ἐφ' ἵππων κομίζεσθαι, κατὰ δὲ τὰς μάχας τὸν ἕτερον πεζὸν ἀγωνίζεσθαι. Οὐδὲ τὸ τῶν μυῶν πλῆθος ἴδιον· ἀφ' οὗ καὶ λοιμκαὶ νόσοι πολλάκις ἠκολούθησαν. Συνέβη δ' ἐν τῇ Κανταβρία τοῦτο τοῖς Ῥωμαίοις ὥστε καὶ μισθοὺς ἄρνησθαι, μυοθηροῦντας πρὸς μέτρον ἀποδειχθέν· καὶ διεσώζοντο μόλις· προσελάμβανε δὲ καὶ ἄλλων σπάνις καὶ σίτου. Ἐπεσιτίζοντο δὲ ἐκ τῆς Ἀκυϊτανίας χαλεπῶς διὰ τὰς δυσχωρίας. Τῆς δ' ἀπονοίας καὶ τοῦτο λέγεται τῆς Καντάβρων, ὅτι ἀλόντες τινὲς, ἀναπεπηγότες ἐπὶ τῶν σαυρῶν, ἐπαιάνιζον. Τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα τῶν ἡθῶν, ἀγριότητός τινος παραδείγματ' ἂν εἴη. Τὰ δὲ τοιαῦτα, ἦττον μὲν ἴσως πολιτικά, οὐ θηριώδη δέ· οἷον τὸ παρά τοῖς Καντάβροις, τοὺς ἄνδρας διδόναι ταῖς γυναῖξι προῖκα· τὸ τὰς θυγατέρας κληρονόμους ἀποδείκνυσθαι, τοὺς τε ἀδελφοὺς ὑπὸ τούτων

165. ἐκδίδοσθαι γυναῖξιν. ἔχει γάρ τινα γυναικοκρασίαν· τοῦτο δ' οὐ πάνυ πολιτικόν. Ἰβηρικόν δὲ καὶ τὸ ἐν ἔθει παρατίθεσθαι τοξικόν, ὃ συντιθέασιν ἐκ βοτάνης σελίνω προσομοίας, ἄπονον, ὡς' ἔχειν ἐν ἐτοιμίῳ πρὸς τὰ ἀδούλητα· καὶ τὸ κατασπένδειν αὐτούς, οἷς ἐὰν προσθῶνται, ὥστε ἀποθνήσκουν αὐτούς ὑφ' ἑαυτῶν.

Τινὲς μὲν οὖν εἰς μέρη τέτταρα διηρήσθαι φασὶ τὴν χώραν ταύτην, καθάπερ εἶπομεν· ἄλλοι δὲ πενταμερῆ λέγουσιν. Οὐκ ἔστι δὲ τὰκριβὲς ἐν τούτοις ἀποδιδόναι, διὰ τὰς μεταβολὰς καὶ τὴν

166. ἀδοξίαν τῶν τόπων. Ἐν γὰρ τοῖς γνωρίμοις καὶ ἐνδόξοις, αἱ τε μετανασάσεις γνώριμοι, καὶ οἱ μερισμοὶ τῆς χώρας, καὶ αἱ μεταβολαὶ τῶν ὀνομάτων, καὶ εἴ τι ἄλλο παραπλήσιον· θρυλλεῖται γὰρ ὑπὸ πολλῶν, καὶ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων, οἱ λαλίστατοι πάντων γεγόνασι. Ὅσα δὲ *καὶ* βάρβαρα, καὶ ἐκτετοπισμένα, καὶ μικρόχωρα, καὶ διεσπασμένα, τούτων ὑπομνήματα, οὐτ' ἀσφαλῆ ἐστίν, οὔτε πολλά· ὅσα δὲ καὶ πόρρω τῶν Ἑλλήνων, ἐπιτείνει τὴν ἀγνοίαν. Οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεῖς μιμουῦνται μὲν τοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πολὺ· καὶ γὰρ αὐτοὶ λέγουσι, παρὰ τῶν Ἑλλήνων μεταφέρουσιν, ἐξ ἑαυτῶν δ' οὐ πολὺ *μὲν* προσφέρονται τὸ φιλεῖδημον. Ἰδοῦθ', ὅποταν ἔλλειψις γένηται παρ' ἐκείνων, οὐκ ἔστι πολὺ τὸ ἀναπληρούμενον ὑπὸ τῶν ἐτέρων· ἄλλως τε καὶ τῶν ὀνομάτων, ὅσα ἐνδοξότατα, τῶν πλείστων ὄντων Ἑλληνικῶν.

Ἐπεὶ καὶ Ἰβηρίαν ὑπὸ μὲν τῶν προτέρων καλεῖσθαι πᾶσαν τὴν ἔξω τοῦ Ῥοδανοῦ, καὶ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ ὑπὸ τῶν Γαλατικῶν κόλπων σφιγγομένου· οἱ δὲ νῦν ὄριον αὐτῆς τίθενται τὴν Πυρρήνην, συνωνύμως τε τὴν αὐτὴν Ἰβηρίαν λέγουσι, καὶ Ἰσπανίαν [οἱ δ' Ἰβηρίαν] μόνην ἐκαλοῦν τὴν ἐντὸς τοῦ Ἰβηρος· οἱ δ' ἔτι πρότερον, αὐτούς τούτους Ἰγλήτας, οὐ πολλὴν χώραν νεμομένους, ὡς φησὶν Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός. Ῥωμαῖοι δὲ, τὴν σύμπασαν καλέσαντες

ὁμωνύμως Ἰβηρίαν τε καὶ Ἰσπανίαν, τὸ μὲν αὐτῆς μέρος εἶπον 166. τὴν ἐκτὸς, τὸ δὲ ἕτερον τὴν ἐντὸς· ἄλλοτε δ' ἄλλως διαιροῦσι, πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενοι.

Νυνὶ δὲ τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν μὲν ἀποδειχθεῖσων τῷ δήμῳ τε καὶ τῇ συγκλήτῳ, τῶν δὲ τῷ ἡγεμόνι τῶν Ῥωμαίων, ἡ μὲν Βαιτικὴ πρόσκειται τῷ δήμῳ, καὶ πέμπεται στρατηγὸς ἐπ' αὐτήν, ἔχων ταμίαν τε καὶ πρεσβευτήν· ὄριον δ' αὐτῆς τεδείκασι πρὸς ἠῶ πλησίον Κασαλῶνος. Ἡ δὲ λοιπὴ Καίσαρός ἐστι· πέμπονται δ' ὑπ' αὐτοῦ δύο πρεσβευταί, στρατηγικός τε καὶ ὑπατικός· ὁ μὲν στρατηγικός, ἔχων σὺν αὐτῷ πρεσβευτήν, δικαιοδοτήσων Λυσιτανοῖς τοῖς παρακειμένοις τῇ Βαιτικῇ, καὶ διατείνουσι μέχρι τοῦ Δουρίου ποταμοῦ, καὶ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ. Καλοῦσι γὰρ τὴν χώραν ταύτην ἰδίως οὕτως ἐν τῷ παρόντι. Ἐνταῦθα δὲ ἐστὶ καὶ ἡ Αὐγούστα Ἡμερίτα. Ἡ [δὲ] λοιπὴ, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ πλείσθη τῆς Ἰβηρίας, ὑπὸ τῷ ὑπατικῷ ἡγεμόνι, στρατιάν τε ἔχοντι ἀξιόλογον τριῶν που ταγμάτων, καὶ πρεσβευτὰς τρεῖς· ὧν ὁ μὲν, δύο ἔχων τάγματα παραφρουρεῖ τὴν πέραν τοῦ Δουρίου πᾶσαν ἐπὶ τὰς ἄρκτους, ἣν οἱ μὲν πρότερον Λυσιτανοὺς ἔλεγον, οἱ δὲ νῦν Καλλαϊκοὺς 167. καλοῦσι· συνάπτει δὲ τούτοις τὰ προσάρκτια μέρη μετὰ τῶν Ἀσύρων καὶ τῶν Καντάβρων. Πρεῖ δὲ διὰ τῶν Ἀσύρων Μέλσος ποταμός· καὶ μικρὸν ἀποτέρω πόλις Νοίγα· καὶ πλησίον ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ ἀνάχυσις, ὀρίζουσα τοὺς Ἄσυρας ἀπὸ τῶν Καντάβρων. Τῆς δ' ἐξῆς παραλίας μέχρι Πυρήνης, ὁ δεύτερος τῶν πρεσβευτῶν μετὰ τοῦ ἐτέρου τάγματος. Ἐπισκοπεῖ δὲ ὁ τρίτος τὴν μεσογαίαν· συνέχει δὲ τὰ τῶν ἤδη λεγομένων [Τογαίων], ὡς ἀν εἰρηνικῶν, καὶ εἰς τὸν ἡμερον καὶ τὸν Ἰταλικὸν τύπον μετακειμένων ἐν τῇ τηβεννικῇ ἐσθῆτι. Οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ Κελτίβηρες, καὶ οἱ πλησίον τοῦ Ἰβηρος ἐκατέρωθεν οἰκοῦντες, μέχρι τῶν πρὸς Σαλάττη μερῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ ἡγεμὼν διαχειμάζει μὲν ἐν τοῖς

167. ἐπιθαλαττίοις μέρεσι, καὶ μάλιστα τῇ Καρχηδόνι καὶ τῇ Ταράκωνι, δικαιοδοτῶν· θέρους δὲ περίεισιν, ἐφορῶν αἰεὶ τινα τῶν δεομένων ἐπονορθώσεως. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐπίτροποι τοῦ Καίσαρος, ἵππικοὶ ἄνδρες, οἱ διανέμοντες τὰ χρήματα τοῖς στρατιώταις εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ βίου.

Κ Ε Φ. Ε.

Τῶν δὲ προκειμένων νήσων τῆς Ἰβηρίας, τὰς μὲν Πιτυούσας δύο, καὶ τὰς Γυμνησίας δύο (καλοῦσι δὲ καὶ Βαlearίδας), προκείσθαι συμβαίνει τῆς μεταξὺ Ταράκωνος καὶ Σούκρωνος παραλίας· ἐφ' ἧς ἰδρυταὶ τὸ Σαγοῦντον· εἰσὶ δὲ καὶ πελάγιοι μᾶλλον αἱ Πιτυούσαι, καὶ πρὸς ἑσπέραν κεκλιμέναι τῶν Γυμνησίων. Καλεῖται δ' αὐτῶν ἡ μὲν Ἐβυσος, πόλιν ἔχουσα ὁμόνυμον· κύκλος δὲ τῆς νήσου τετρακόσιοι σταδίοι, παρῶμαλός τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος· ἡ δὲ Ὀφιούσσα, ἔρημος καὶ πολὺ ἐλάττων, ταύτης πλησίον κειμένη. Τῶν δὲ Γυμνησίων ἡ μὲν μείζων ἔχει δύο πόλεις, Πάλμαν καὶ Πολλεντίαν, τὴν μὲν πρὸς ἑω κειμένην, τὴν Πολλεντίαν, τὴν δ' ἑτέραν πρὸς δύσιν. Μῆκος δὲ τῆς νήσου μικρὸν ἀπολείπον τῶν ἑξακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ διακοσίων. Ἄρτεμίδωρος δὲ διπλάσιον εἶρηκε καὶ τὸ πλάτος, καὶ τὸ μῆκος. Ἡ δ' ἐλάττων ὡς [διακοσίους] ἑβδομήκοντα διέχει σταδίους τῆς Πολλεντίας· κατὰ μέγεθος μὲν οὖν πολὺ τῆς μείζονος ἀπολείπεται· κατὰ δὲ τὴν ἀρετὴν οὐδὲν αὐτῆς χείρων ἐστίν. Ἄμφω γὰρ εὐδαίμονες καὶ εὐλίμενοι· χοιραδώδεις δὲ εἰσι κατὰ τὰ σώματα, ὥστε δεῖν προσοχῆς τοῖς εἰσπλέουσι· διὰ δὲ τὴν ἀρετὴν τῶν τόπων καὶ οἱ κατοικοῦντες εἰρηναῖοι, καθάπερ καὶ οἱ κατὰ τὴν Ἐβυσσον. Κακούργων δὲ τινῶν ὀλίγων κοινωνίας συσησαμένων πρὸς τοὺς ἐν τοῖς πελάγεσι λησῆας, διεβλήθησαν ἅπαντες· καὶ διέβη Μέτελλος ἐπ' αὐτούς, ὁ Βαlearικῆς προσ-